

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Die Handschriften der Badischen Landesbibliothek in Karlsruhe

Die Reichenauer Handschriften - Die Papierhandschriften. Fragmenta.
Nachträge

Badische Landesbibliothek

Wiesbaden, 1971

Aug. Fr. 87

[urn:nbn:de:bsz:31-8364](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-8364)

VIII Item omelia beati Gregorii papae de eadem lectione
Ex huius nobis lectionis uerbis fr̄s k̄mi. Iohannis humilitas com-
mendatur... redēptoris nr̄i sententia ad mentē reducit². ex huius nobis
lectio<nis uerbis> = *Gregorii M. in eu. I hom. 7, t. I c. 1456 C—D.*

*Abgelöst aus Reichenauer Druck W 49 = *Dg 94.*

Fr. 86. 1 f. (1 c., 33 l.) 168 X 125, s. XIII—XIV.

Lectionarius, Exempla.

1 (oben ·V·) pedū. 7 ecce iā scindūt pedes 7 octos. 7 vtrūq; vsū
pdidi. 7 sic ad cor accediētes s'bito occider't 7 aīa; rapuert̄. Sic ḡ 7 āgli
oīa oḡa nr̄a bō consēbūt 7 dō offert̄.

Nō Nolite cōfid'e ī pncipib'. 7 c'. S; q< mlti de dño diffidnt...

1' ...§§ De bta Ngine... §§ Legi² de ḡdā milite. Q¹dā miles q̄ p̄
m̄titudiem p̄cōꝛ suoꝛ... sup ei⁹ tumulū sup creuit liliū et qlib; foliū
aue in adaureis litt'is hēbat

*Unten am Rande steht s. XV: Collacōs p̄m | smones | sup cathetrā
et ꝛ | b̄ndict⁹*

Abgelöst aus cod. Aug. CCLXIII.

+ **Fr. 87.** *Zwanzig Stückchen aus 2 f. (1 c., 32 l.) 284 + ? X 149 + ?, s. XI.*

Lectionarius. Commune sanctorum Confessorum.

1, 1 /// Ipse enim cottidianus defectus corruptionis

ḡd ē aliud quā quēdā p̄lixitas mortis Quē aū lingua dicere
uel q̄s intellectus capere sufficit. illa supne ciuitatis q̄nta sint
gaudia angelorū choris intesse. cū bt̄issimis spiritib'⁹ ḡte c-
5 ditoris assistere. p̄sentē dei uultum cernere incircumscriptū lum̄
uidere. nullo mortis metu affici. incorruptionis p̄petuae mune-
re letari? S; ad hęc audita inardescit animus. iamq. illic cupit
assistere

ubi se sperat sine fine gaudere. S; ad magna p̄mia p̄ueniri n̄ potest
1 n̄ p̄ magnos labores. Unde et Paulus egregius p̄dicator dicit. Non co-
10 ronabit². n̄ qui legitime certauerit. Delectet ḡ mentem magnitu-
do p̄mioꝛ. s; n̄ deter<reat certamen laboꝛ. Unde ad se uen>ientibus
= *Gregor. M. in Eu. II. hom. 37, t. I c. 1626 E—1628 A.*

* * *

1' 1 Lauda n̄ nauiganti^s felicitatē. s; cū p̄uenit ad portū. Lauda du-
cis uirtutē. s; cū p̄duct' ē ad triumphū. Quis aū uiuens tuto possit

ac sine trepidatione laudari. ¹q̄ et de p̄terito meminit se habere qđ
 doleat et de futuro uidet sibi sup̄eē qđ timeat? Qs̄¹ v̄ in hoc corpus-
 5 culo posit' debeat sibi ¹q̄cquā uendicare de meritis. ⁰qs̄ iterū occulta
 demonum infestatio uelut latronū obsidet multitudo. quib' et p
 om̄s uias supplantatores inuisi animarū laqueos tendunt. inume-
 rabiliū mortib' expauescendos? Nauigantibvs enī nob p hoc mare
 magnū et spaciosū in ⁰q̄ reptilia quoꝫ n̄ ē numerv̄^s. animalia
 10 pusilla et magna id ē diuersa genera inimi<coꝫ ¹q̄ secundū n̄r̄arv̄
 uiriū quantitatem compensato nobiscū <agone> luctant'. in hui^s
 = *Maximi hom. 78 c. 250B—251A.*

* * *

<Scī euangelii (*Luc. 12, 35*) fr̄s carissimi aperta uobis est lectio
 recitata. Sed ne aliquibus ipsa eius planicies alta fortasse uideatur. eam
 sub breuitate transcurrimus. quatenus eius expositio ita nescientibus fiat
 cognita.> ||

2 ut tñ scientib' n̄ sit onerosa. Q̄ uiris luxuria in lumbis sit
 feminis in umbilico. testat' dñ<s> ¹q̄ de diabolo ad beatū Iob loq̄t'¹
 dīcs. Virt' ei' in lumbis ei'. et fortitudo illi' in umbilico uentris ei'.
 A ¹p̄ncipali ¹ḡ sexu lumboꝫ nomine luxuria designat'. cū dñs diē.
 5 sint lumbi ūri p̄cincti. Lumbos <e>nī p̄cingim'. cū carnis luxu-
 riā p̄ c̄tinentiā coartam' <s> q̄ min' ē mala n̄ agere nisi etiam>
 quisq; studeat. et bonis opib; exsudare ptin' addit'. Et lucernæ
 ardentes in manib; ūris. Lucernas ¹q̄ppe ardentes in manibus
 tenem'. cū p bona opera p̄ximis n̄ris lucis exempla monstramus.
 10 De quib'. p̄fectū ⁰opibus dñs diē. Luceat lux ūrā corā hominib;. ut ui-
 deant opa ūrā bona et glorificent patrē ūrm ¹q̄ in c̄lis est.
 Duo aū s̄ quę iubent' et lumbos restringere. et lucernas tenere ut
 et mundicia sit castitatis in corpore et lum̄ ueritatis in <opera-
 tione. Redēptori etenī n̄<ro unum sine altero placere nequaquam>
 15 potē. si aut is ¹q̄ bona ag<it adhuc luxurie inquināta n̄ deserit>
 <aut is qui castitate p̄minet necdum se p bona opera exercere.
 Nec casti-
 tas ergo magna est sine bono opere nec opus bonum est aliqd sine>
 castitate S; et si utrumque agit'. restat ut <quisquis ille est spe>
 ad supnā
 patriā tendat. et nequaquā se a uitiiis p mundi huius honestate

20 c̄tineat. qui etsi quēdā bona aliquando p̄ honestate inchoat. in
eī tam̄ intentione n̄ debet <p̄manere nec p̄ bona opera p̄sentis
mundi gl̄am querere. s; totā spem in redemptoris sui aduentu
constituat. = *Greg. in Eu. I. hom. 13, 1—2, t. I c. 1480 E—1482 B.*

Lcō. de uno ḡfessore qui nō fuit episcopus

Heret sensib; ūris fr̄s <in quo descripsimus> beatos
25 confessores ideo amicos saluatoris effectos quia uoluntatis eī
p̄cepta seruauer̄ et mandatoꝝ eī omnia opera faciebant. sicut ipse dñs
ait. Vos amici mei estis. si feceritis quę ego p̄cipio uobis. Amicum
enī ipsū dñm esse p̄struxim' q̄ dix̄ ad discip̄tos suos. Iā non dicā uos
seruos. s; amicos. seruus enī inq̄t nescit qd̄ faciat dñs eī. Mag-
30 na ē ḡ amicitie gr̄aque scire p̄t secretum dñi. qd̄ seruus
ignora<t. Magna plane gr̄a ē quia amicus ingredit² interiora cu-
biculi. famulu<s foras expectat ad ianuam cui il>le cordis ||

2' 1 secreta rimat². illi' iste exitū p<restolat². Unde et in canticis
canticorum>

/// ec̄la cū exultatione diē. introdu<xit me rex in cubiculum suum.
//// scilicet quia>

//// post ignorantīā gentilis erroris <mysteria scire meruit saluatoris.>
/// et quę antea foris iacebat ut sac<rilega. postea intrinsecus assumi-
tur. ut>

5 sponsa. Non inquā dicā uos seruos <s; amicos. Videte quantū sal-
uator donauit>

//// <sc̄is suis. q̄s amicos uocando> pares sibi fec̄. amicitia enim
P. gradū nescit. Nā et si sit in plerisq;. <in>ferior c̄ditione. s; equalis affec-

P tus ē. et si p̄eat honorib' n̄ p̄eriet <offi>ciis. Equalit̄ enī sibi
amici de-

sit
ferunt diues et paup. et licet alt̄ po<ten>tior alt̄ humilior. amicitie ta-

10 men caritas sibi utrūq;. nobilitate ex<aequat> dilectionis q̄s dignitas
secernebat. Vñ aū putam' beatos <istos sc̄o>s amicos saluatoris
effectos. n̄ qa

uoluntatis eī p̄cepta seruauer̄. sic̄ ip<se> ait. uos amici mei estis
si feceritis

quę ego p̄cipio. uob. Eodē enī uelle et nolle amicitia ipsa <firmata est.
14-17 Istos uero amicos dei dicere possumus qui iustitiam> uolebant ut
dñs. iniquitatē o<derant ut dñs. ideo illi amicitiarum> caritate deuincti
sunt. Ex quo capitulo intellegimus. unde ad X̄pi amicitias ueniamus.

Non enim fortuito quempiam diligit dñs. nam gratuito personae cuiusquam lar->

18 git². Vis Xp̄i amicus esse? obserua quae Xp̄i sunt. Vis saluatoris grām pmereri.

Saluatoris p̄cepta custodi. Ipse sibi caritatis suae largit² affectū. si te man-

20 dato suo habere uiderit caritatem. In nra¹ potestate ē dñm nob amicum fieri. nam quales nos exhibuerim¹ dño talis etiā dñs inueniet² a nob.

Si nra ei aperuerimus arcana et ille secreta pectoris sui pendit. Si manifestauerimus ei nrō¹ conscientiam delicto et ille nos scientie suae mani-

festatione purificat. et quanto illi bonis actib¹, p̄mptiores fuerim²

25 ad imitationē. tanto illi uiciniores erim¹ ad grām. Nā sc̄i amicitiae cōmoditate aliqua c̄stant. hoc ē aut lucro aut beneficiis aut honorib¹. saluatoris aut amicitie c̄stant uirtute n̄ questu. Res enī sc̄a

acq̄ri disciplina potē p̄cio n̄ potē cōparari siquidē n̄ fallaci adulatione ambiuntur. s; uita simplici puocant². Beatos⁰ ḡ istos et laudabiles annunciem¹ q̄a amici ei¹ et unanimes eē meruer². Debem²

ḡ et nos fratres ad saluatoris amicitias festinare. et exemplo scō¹ p̄ om̄a facere ei¹ uoluntatē. S; q̄d dicim¹ de his⁰ q̄ eos apud dominū || = *Maxim. serm. 88 c. 635 C—638 A ed. R.*

Am Rande (von Hand s. XIII) f. 1, 5^r Qm̄ di////

1' 5—11 Sc̄dm Matheum (24, 42) | In illo tp̄e dixit dñs Ihs̄ discipulis suis Vigilate quia... uenturus sit Et ret | Omelia Bti Auḡ. ep̄i d̄ eadē lectōnē: O quā t̄ribilis⁰ q̄ de euḡto... Uidetis

2, 18 sapiēcie ei¹ i¹ t̄bulacōne:...

Unten am Rande Om̄es pibūt qui illū...

2' 18—32 <ob>ūbrat grā clarificat Et ideo nemo fidē suā... restinguat. -

Deniq; luc'na... s; fulgēs candore solis eter<ni luce nos gr̄ae spiritalis inluminat. > = *Ambros. expos. eu. Lucae VII 98—99 CSEL XXXII p. 324, 16—325, 5.*

Abgelöst aus Reichenauer Druck E (B. x. 4. Do).

+

Fr. 88. 2 f. (1 c., 32 l.) 149 X 106, s. XIV.

Sermo super euang. secundum Lucam.

1^c p̄cauit mortalit'. 7 d̄ h̄ p̄mo wlt ofit'i' q̄n iā wlt accipe corp² X¹.